

Folketing med Hensyn til Følgerne af et saadant Skridt, nemlig at Forholdet i Virkeligheden vil blive det, at naar der opstaar Retstvistigheder mellem Husbond og Tyende, vil Domstolene, hvis der ikke bliver skabt noget nyt, i alle Tilfælde henholde sig til de gamle Regler, som Tyendeloven havde skabt; man vil dømme ud fra den nu bestaaende Tyendelov, og Forholdet vil derfor, forekommer det mig, faktisk blive det, at man vel bliver af med Tyendeloven, men alligevel vil Tyendet i alle Tilfælde, hvor Tyendeloven virkede, nemlig naar der opstaar Tvist mellem Husbond og Tyende, i Virkeligheden komme til at leve under den gamle Tyendelov, de gamle Retstilstande for Tyendet vil blive bevaret, og det forekommer mig ikke, at det vil være nogen attraaværdig Stilling for Tyendet. Jeg mener derfor ligesom Flertallet af dem, der har talt her i Dag, at det vistnok vil være nødvendigt at gaa til en Lovgivning om Retsforholdet mellem Husbond og Tyende, og det, man skulde opnaa ved en saadan ny Lov, mener jeg først og fremmest skulde være at skabe Beskyttelse for Tyendet, thi saaledes som ogsaa det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Vejstrup) udtalte, er Tyendet den svage Part i Sagen og derfor den, der absolut trænger til Beskyttelse gennem særlig Lov. — Det andet, jeg mener, der gerne skulde være i en saadan Lov, er Udviklingsmuligheder, saaledes at man efterhaanden under den nye Tyendelov kunde naa frem til det, som jeg anser for det bedste, at komme bort fra en særlig Lovgivning og ind under almindelige Retsforhold. I denne Henseende mener jeg, at det foreliggende Lovforslag virkelig indeholder noget, som kan føre dertil. Jeg tænker her paa Bestemmelsen i Lovforslagets § 2, hvorved det overlades til Husbond og Tyende, hvorvidt de vil ind under Tyendeloven, med Undtagelse af ganske enkelte Bestemmelser, som ikke kan tilsidesættes eller begrænses. Herigennem vil der kunne udvikle sig en Praksis, hvorved Tyendet, efterhaanden som det gennem deres Organisation bliver stærkere, kan undvære den Beskyttelse, den eventuelle Lov her yder dem, saaledes at der kan skabes en ny Retspraksis gennem det frie Kontraktforhold, som efterhaanden kan opstaa paa dette Grundlag.

Med Hensyn til de enkelte Bestemmelser, som ifølge § 2 ikke kan komme ind under Kontrakterne, og som Loven absolut fastholder, sætter jeg megen Pris paa, at Bestemmelserne om Boligforhol-

dene bliver lovfæstede. Jeg anser det for absolut heldigt og betydningsfuldt, og netop fordi jeg tillægger disse Bestemmelser saa stor Betydning, beklager jeg, at man nede i Folketinget i høj Grad har forringet disse Bestemmelser, idet man er gaaet bort fra de klare og detaljerede Bestemmelser, der fandtes i Kommissionens Forslag, og er gaaet over til den Affattelse, som her gives i Lovforslagets § 10 med Hensyn til Tyendets Bolig. Det hedder her ganske i Almindelighed, at Tyendet har Krav paa „en god og sund Bolig“, men det vil maaske meget være en Skønssag, hvad man kalder en god og sund Bolig. Jeg nærer ikke Tvivl om, at enhver som helst Husbond vil mene, at den Bolig, han anviser Tyendet, virkelig opfylder dette Krav, thi ellers vilde han selvfølgelig slet ikke byde sit Tyende den. Men det bliver rigtignok et Spørgsmaal, om han og Tyendet ser ens paa denne Sag. Jeg kunde tænke mig, at et Tyende, som kom ud og saa paa den Bolig, Husbonden betragtede som god og sund, fandt, at den alt andet end tilfredsstillende de Krav, der kunde stilles. Og hvorledes bliver saa Forholdet, naar der opstaar Uenighed paa dette Punkt? Ja, jeg antager, at det saa bliver Nævnet, der skal dømme om, hvorvidt Boligen er god og sund, men indtil Nævnets Kendelse foreligger, er Tyendet nødt til at flytte ind i den Bolig, som maaske er højst usund, og Tyendet maa blive der, indtil Nævnets Kendelse falder. Disse Kendelser kan desuden blive meget forskellige, det kommer meget an paa Nævnet, i eet Sogn kan Nævnet se paa det paa den ene Maade, i et andet Sogn paa den anden Maade. Det, man nede i det høje Folketing nærmest indvendte imod disse detaljerede Bestemmelser med Hensyn til Boligen, var, at man derved vilde blive udsat for stadig Indgriben fra Politiets Side, for Politieftersyn o. s. v. Det forekommer mig imidlertid, at man langt snarere udsætter sig for Indgreb fra Politiets Side, naar man giver denne ganske almindelige Bestemmelse om, at Boligen skal være god og sund. Har man bestemte Regler, vil Husbond og Tyende selv kunne se, om disse Regler er opfyldte eller ikke i det Værelse, som anvises, men her er det et rent skønsmæssigt Syn, der langt snarere kan give Anledning til Indgreb.

Ogsaa med Hensyn til Lønforholdene beklager jeg, at man i Folketinget har forandret Kommissionens Forslag med Hensyn til Udbetaling af Løn. Det forekommer mig, at man ved den Bestemmelse,